

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Lubińska
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 maja 2017 roku w G.

sprawy z **powództwa P. T. (1)**

przeciwko **P. T. (2)**

o podwyższenie alimentów

- I. oddała powództwo;
- II. nie obciąża powódki kosztami postępowania;
- III. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III RC 104/17

UZASADNIENIE

P. T. (1), działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpiła w dniu 16 lutego 2017 roku do Sądu Rejonowego w Grudziądzu z powództwem przeciwko ojcu P. T. (2) o podwyższenie renty alimentacyjnej z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 650 zł miesięcznie, płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że jest osobą pełnoletnią, uczącą się w liceum ogólnokształcącym. Podała, że Sąd Okręgowy w Toruniu w wyroku z dnia 17.02.2016 r. sygn. akt I C 1943/15 ustalił, że P. T. (2) jest zobowiązany do łożenia renty alimentacyjnej na rzecz córki P. T. (1) w kwocie 400 zł.

Powódka wskazała, że jej potrzeby w przeciągu roku znacząco wzrosły ze względu na kontynuowanie edukacji w Liceum Ogólnokształcącym (...) w G.. Jako swoje miesięczne wydatki wskazała: żywienia – 700 zł, przybory szkolne – 30 zł, leki i wizyty lekarskie – 80 zł, środki czystości i kosmetyki – 10 zł, odzież – 30 zł, kino i inne rozrywki – 50 zł. Wyjaśniła, że czynsz najmu lokalu mieszkalnego w którym zamieszkuje wraz z matką wynosi 680 zł, prąd – 250 zł, telewizja i (...) – 60 zł.

Odnośnie sytuacji majątkowej pozwanego P. T. (1) wskazała, że jest on emerytowanym policjantem i otrzymuje emeryturę w kwocie 2.600 zł netto. Podała, że dodatkowo pracuje on jako ochroniarz i zarabia około 1.500 zł. Nie ma innych osób na utrzymaniu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podał, że jego obowiązek alimentacyjny został ustalony w wyroku Sąd Okręgowy w Toruniu w wyroku z dnia 17.02.2016 r. na kwotę 400 zł. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 9.03.2016 r. W jego ocenie nie nastąpiła istotna zmiana stosunków, która mogłaby stanowić przesłankę od podwyższenia alimentów. Pozwany wskazał, że powódka po orzeczeniu rozwodu rodziców przerwała naukę i podjęła pracę. Pracowała w M. Fabryka (...) w B., a następnie wyjechała do Wielkiej Brytanii. Obecnie podjęła naukę w trybie zaocznym w nieodpłatnej szkole Liceum Ogólnokształcącym (...) w G..

Pozwany podał, że ostatni czas był dla niego bardzo trudny – zdrada żony, rozwód, wyrzucenie z domu i zachowanie córki w stosunku do niego bardzo negatywnie wpłynęły na jego stan zdrowia.

Sąd ustalił, co następuje:

P. T. (1) urodziła się (...) i jest dzieckiem A. T. i P. T. (2). Małżeństwo rodziców powódki zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 17.02.2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 1943/15. W punkcie 4. tego wyroku tytułem udziału P. T. (2) w kosztach utrzymania i wychowania małoletniej wówczas powódki została zasądzona od niego renta alimentacyjna w kwocie 400 zł miesięcznie. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 9.03.2016 r.

W momencie wydawania wyroku przez Sąd Okręgowy w Toruniu, powódka była uczennicą dziennego technikum rolniczego. Na chwilę obecną, od 13 października 2016 r. uczy się ona w Liceum Ogólnokształcącym (...) w G. w trybie zaocznym. Nauka odbywa się w co drugi weekend, w soboty i niedziele. Pozostało jej jeszcze 1,5 roku nauki w tej szkole. Nauka w szkole, do której obecnie uczęszcza powódka jest nieodpłatna.

P. T. (1) nadal mieszka z matką, nie uległy zmianie koszty utrzymania mieszkania, które wspólnie zajmują, ani też koszty żywienia powódki i innych jej codziennych potrzeb.

W wakacje 2016 r. powódka podjęła pracę w M. Fabryka (...) w B.. Uzyskała łączny dochód z tej pracy w kwocie 2.714,27 zł. W listopadzie 2016 r. wyjechała do Wielkiej Brytanii na dwa miesiące w celach zarobkowych. Pracowała przez kilka tygodni na terenie Wielkiej Brytanii. Nie poczyniła żadnych oszczędności, wydając swoje dochody na utrzymanie się. Z uwagi na naukę w trybie zaocznym była w stanie pogodzić dwumiesięczny wyjazd z nauką. Część egzaminów przedmiotowych zdała przed wyjazdem, a część po powrocie. Wyjazd ten nie przyniósł jej spodziewanych efektów zarobkowych.

P. T. (1) jest osobą zdrową i zdolną do pracy. Powódka planuje odbycie kursu kosmetycznego. Nie dowiadywała się jeszcze jakie są zasady przystąpienia do takiego kursu, jego długość i wysokość opłaty za udział. W 2017 r. podjęła pracę jako pracownik fizyczny w V.-C., ale zrezygnowała po około tygodniu. Obecnie jest w trakcie kursu prawa jazdy.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- odpis umowy o świadczenie usług oświatowych – k. 4;
- odpis wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z 17.02.2016 r. – k. 5-6 akt,
- zeznanie podatkowe PIT 37 powódki za 2016 r. – 36-37;
- zeznania świadka A. T. – minuta 16:12-27:20 nagrania z rozprawy w dniu 27.03.2017 r.;
- zeznania świadka R. T. – minuta 5:35-24:40 nagrania z rozprawy w dniu 8.05.2017 r.
- zeznania powódki P. T. (1) – minuta 5:42-8:20 nagrania z rozprawy w dniu 27.03.2017 r., minuta 26:33-37:30 nagrania z rozprawy w dniu 8.05.2017 r.;

- zeznania pozwanego P. T. (2) – minuta 8:30- 15:00 nagrania z rozprawy w dniu 27.03.2017 r., minuta 37:39-57:47 nagrania z rozprawy w dniu 8.05.2017 r.;

P. T. (2) urodził się (...) Pozwany pozostawał w związku małżeńskim z A. T. do 9 marca 2016 r. W wyniku rozwodu pozwany wyprowadził się i tymczasowo zamieszkał u swoich rodziców. Dokłada się do utrzymania ich mieszkania w kwocie 400 zł. Poszukuje możliwości wynajęcia dla siebie mieszkania.

P. T. (2) przebywa na emeryturze z tytułu pracy w służbach mundurowych. Otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie około 2.600 zł. Do końca marca 2017 r. pracował dodatkowo w charakterze pracownika ochrony w K. w G., osiągając dochody około 2.000 zł miesięcznie. Z uwagi na swoją sytuację zdrowotną wypowiedział tę umowę.

Stan zdrowia pozwanego pogorszył się po rozwodzie. Ma depresję, problemy z żołądkiem, z ciśnieniem, z kręgosłupem. Od 21.12.2015 r. leczy się w Poradni Chorób Zakaźnych z rozpoznaniem H. czynnościowa. Wymaga okresowej kontroli lekarskiej. Od kilku lat leczy się w poradni (...) Psychicznego z powodu zaburzeń nerwicowych. Leczy się także neurologicznie. Z powodu zaburzeń drożności nosa musiał mieć wykonane dwa zabiegi laryngologiczne nosa. Zabiegi wykonał w ostatnim czasie odpłatnie w prywatnej przychodni. Łączne koszty tego leczenia wyniosły około 3.700 zł. Pozwany ponosi znaczne stałe wydatki na leki, około 300-350 zł. Zdarzyło się kilkakrotnie, że z uwagi na niespodziewane wydatki, pozwanemu nie starczyło pieniędzy z jego dochodów na zakup leków i jego matka kupowała dla niego leki.

W trakcie trwania małżeństwa pozwany wraz z żoną zgromadzili oszczędności na lokacie, które stanowiły ich majątek wspólny. Obecnie toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego małżonków. Pozwany nie wie jaka kwota zostanie mu przyznana w wyniku tego podziału.

W związku ze swoim stanem zdrowia P. T. (2) musi przestrzegać specjalnej diety, co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami na wyżywienie.

Pozwany nie ma na utrzymaniu innych osób, oprócz powódki.

P. T. (1) po rozwodzie rodziców odwróciła się od ojca i obecnie nie chce utrzymywać z nim kontaktów.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- kopia zaświadczenia lekarskiego – k. 20, 21, 22;

- kopia karty informacyjnej leczenia zabiegowego – k. 29;

- zeznania świadka A. T. – minuta 16:12-27:20 nagrania z rozprawy w dniu 27.03.2017 r.;

- zeznania świadka R. T. – minuta 5:35-24:40 nagrania z rozprawy w dniu 8.05.2017 r.

- zeznania powódki P. T. (1) – minuta 5:42-8:20 nagrania z rozprawy w dniu 27.03.2017 r., minuta 26:33-37:30 nagrania z rozprawy w dniu 8.05.2017 r.;

- zeznania pozwanego P. T. (2) – minuta 8:30- 15:00 nagrania z rozprawy w dniu 27.03.2017 r., minuta 37:39-57:47 nagrania z rozprawy w dniu 8.05.2017 r.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, zeznania świadków A. T. i R. T. oraz przesłuchanie stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. T. i R. T.. Zeznania te są jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki P. T. (1) oraz pozwanego P. T. (2).

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd oddalił wniosek zgłoszony przez pełnomocnika powódki już po przesłuchaniu stron, o zwrócenie się do Banku (...) SA Oddział I w G. o informację, czy dla pozwanego prowadzone są konta oszczędnościowe bądź lokaty oraz przesłanie historii operacji z ostatnich 6 miesięcy. W ocenie Sądu wniosek ten był spóźniony. Zgodnie z treścią art. 217 § 2 k.p.c. sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że wystąpiły wyjątkowe okoliczności. Powyższy wniosek nie został zgłoszony w pozwie, ani też na pierwszym terminie rozprawy. Na rozprawie w dniu 27 marca 2017 r. Sąd zakreślił stronom 7-dniowy termin na ostateczne składanie wniosków dowodowych pod rygorem pominięcia wniosków zgłoszonych po terminie. Powódka w przedmiotowej sprawie jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Zdaniem Sądu ustalenie czy pozwany posiada oszczędności zgromadzone na rachunku bankowym lub na lokacie, nie stanowi jakiegóż szczególnej okoliczności, która wynikała dopiero z przesłuchania pozwanego. W obecnych czasach większość ludzi posiada swoje rachunki bankowe. Ponadto, powódka z pewnością wiedziała o zgromadzonych środkach pieniężnych rodziców, gdyż toczy się sprawa o podział majątku pomiędzy nimi. Trzeba też zwrócić uwagę, że z uwagi na fakt, że są to środki pieniężne wspólne pozwanego i jego byłej żony, nawet ustalenie ich obecnej wysokości, nie dałoby odpowiedzi na pytanie, jaka ich część przypadnie pozwanemu w wyniku podziału.

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. strony w razie zmiany stosunków mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zaś istotne zwiększenie, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w skutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, a niekiedy nawet ustanie obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń wyznaczają natomiast, zgodnie z treścią art. 135 k.r.o., z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

W myśl art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu nie nastąpiła zmiana potrzeb powódki P. T. (1), która uzasadniałaby dokonanie zwiększenia wymiaru renty alimentacyjnej.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego P. T. (2) wobec córki P. T. (1) został ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 17.02.2016 r. w sprawie I C 1943/15 na kwotę 400 zł. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 9.03.2016 r.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do twierdzenia powódki, że alimenty orzeczone w wyroku rozwodowym zostały zaniżone, na co zgodziła się matka powódki. W ocenie Sądu powyższa okoliczność nie może mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Każdorazowo, rozpoznając sprawę o alimenty, należy odnieść się do treści ostatniego orzeczenia w tym przedmiocie lub ugody zawartej między stronami. Nie ma przy tym znaczenia, że powódka nie występowała w charakterze strony, z uwagi na fakt, że sprawa o rozwód toczyła się między jej rodzicami.

Od czasu ustalenia wymiaru alimentów upłynął zaledwie rok. W przeciągu tego roku sytuacja P. T. (1) zmieniła się o tyle, że stała się ona pełnoletnia, zmieniła tryb nauki na zaoczny i zaczęła osiągać samodzielne dochody. Należy zauważyć, że aktualnie potrzeby powódki co do uzyskiwania alimentów od ojca są wręcz niższe, z uwagi na jej możliwość zarobkowania. Powódka uczy się w trybie zaocznym, mając zajęcia szkolne co dwa tygodnie, wyłącznie w soboty i niedziele. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby pracowała na część etatu, choćby 3 dni w tygodniu. Z zeznań powódki wynika, że ma możliwość znalezienia zatrudnienia. W 2016 r. znalazła pracę na okres dwóch miesięcy wakacji. Również w 2017 r. znalazła pracę, którą porzuciła jednak po tygodniu, gdyż jak podała, chciała skoncentrować się na nauce i na zrobieniu prawa jazdy.

Odnośnie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jako zobowiązanego do alimentacji, należy zauważyć, że P. T. (2) osiąga obecnie niższe dochody niż w marcu 2016 r., albowiem z uwagi na swoją sytuację zdrowotną nie pracuje już w firmie (...). Utrzymuje się wyłącznie z emerytury.

Powyższe ustalenia wskazują na to, że nie ziszczyły się warunki do podwyższenia alimentów.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie I. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów. Z uwagi na fakt, że pozwany wnosil o nie obciążanie powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, Sąd nie obciążył powódki tymi kosztami.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
 - pełn. powódki;
- 3) za 14 dni lub z apelacją.

G., 29.05.2017 r.